

Beslutningsforslag nr. B 39

Folketinget 2009-10

Fremsat den 3. november 2009 af Nick Hækkerup (S), Thomas Horn (S), Jesper Petersen (SF) og Ole Sohn (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om udarbejdelse af en redegørelse om skatteministerens og miljøministerens administration

Folketinget pålægger regeringen at lade en redegørelse udarbejde om sammenhængen mellem på den ene side Miljøministeriets regulering vedrørende udbetaling af godtgørelse i forbindelse med skrotning af biler og på den anden side ophugningsvirksomhedens mulige pligt til at betale moms af den ydelse, der præsteres i form af ophugning af biler, der er leveret til virksomheden. Redegørelsen skal bl.a. sikre besvarelse af de i bemærkningerne oplyste spørgsmål. Redegørelsen skal endvidere

vurdere den information, der er givet til Folketinget i forbindelse med bl.a. samråd om problemstillingen. Endelig skal redegørelsen vurdere, om forløbet giver anledning til at placere et ansvar eller andre reaktioner, såfremt det konstateres, at reglerne ikke er efterlevet.

Redegørelsen skal udarbejdes af et uafhængigt advokatfirma og være færdiggjort, inden 3 måneder efter beslutning om iværksættelse er truffet af Folketinget.

Bemærkninger til forslaget

Baggrunden for beslutningsforslaget er en sag, som er af principiel interesse for Folketinget, den såkaldte »skrothandlersag«, om hvilken der har været afholdt samråd i Folketingets Skatteudvalg den 22. april 2009. Det er en sag, hvor regeringen lader en borger blive katebald mellem to ministerier, Miljøministeriet og Skatteministeriet, og på den måde forhindrer borgeren i at få sin ret, og hvor regeringen optræder, som om borgerne er til for regeringens skyld og ikke omvendt; en sag, hvor den lille mands ret synes at blive trådt under fode af systemet.

Den konkrete sag er under behandling ved domstolene, og det foreliggende beslutningsforslag angår ikke og afæsker ikke en stillingtagen til den konkrete sag. Det foreliggende beslutningsforslag indeholder, som det kan konstateres nedenfor, ikke noget faktum, men er af abstrakt karakter.

Når biler skrottes i Danmark, kan man få en skrotningsgodtgørelse. Sådant har det været siden 2000. Skatteministeren har hele tiden haft samme regelgrundlag, nemlig at hvis en autoophugger ejer en bil, som han behandler, skal han ikke betale moms af skrotningspræmien herfor. Han har jo leveret en ydelse til sig selv, hvilket ikke er momspligtigt. Er det imidlertid ikke ophuggeren selv, der ejer bilen, men en anden, som han behandler bilen for, leverer han en momspligtigt ydelse. Om der skal betales moms eller ej, afgøres med andre ord af, om autoophuggeren er ejer af den bil, han behandler. Det spørgsmål afgøres ikke af skatteministerens regler, men derimod af miljøministerens regler. Og hos miljøministeren har der unægtelig været noget mere rod i reglerne: Efter hjemmelsloven og det Rådskdirektiv, loven implementerer, er det afgørende for, hvem der kan få skrotningsgodtgørelsen, hvem der ejer bilen. Men efter den bekendtgørelse, der i 2000 fastsættes med hjemmel i loven, udbetales skrotningsgodtgørelsen til den »sidst registrerende ejer« af bilen. Det betyder, at skrothandleren for at få skrotningsgodtgørelsen er nødt til at sikre, at den sidst registrerende ejer har underskrevet skrotningsattesten og videretransporteret den til skrothandleren. Det synes ikke i overensstemmelse med loven. Og det bliver da også lavet om ved en ny bekendtgørelse, der træder i kraft den 1. oktober 2002. Fra

da af udbetales godtgørelsen i forbindelse med op-hugning og skrotning af biler til ejeren af bilen. Og ejerskabet kan dokumenteres f.eks. ved hjælp af en købsaftale eller lignende med den registrerede ejer. Så skulle alle være glade, for nu er det utvivlsomt, at en skrothandler godt kan være ejer af en bil, også selv om vedkommende ikke er den registrerede ejer, hvorfor vedkommende ikke længere skal betale moms af skrotningsgodtgørelsen. Men så nemt går det ikke. Først 3 år senere, den 23. november 2005, giver Miljøstyrelsen meddelelse om de nye regler. Miljøstyrelsens begrundelse for, at der går så lang tid, er, at »arbejdet med de nye regler indtil videre er nedprioriteret på grund af mere presserende opgaver i Miljøstyrelsen«, jf. Miljøstyrelsens skrivelse af 11. marts 2005. Og først endnu 1 år senere, i december 2006, ændrer SKAT sin praksis med henvisning til de »nye« regler og præciserer, at skrotningspræmien ikke er momspligtigt, hvis en ophugger kan godtgøre, at han er ejer af bilen.

Sagen er altså i sin nøddeskal, at i hvert fald siden den 1. oktober 2002 og muligvis siden 2000 og frem til december 2006 kan miljøministerens og skatteministerens regelrod have betydet, at skrothandlere uberettiget er opkrævet moms.

Det rejser en række spørgsmål, som det er i Folketingets principielle interesse at få besvaret i den redegørelse, som nærværende folketingsbeslutning pålægger regeringen at lade udarbejde. Har bekendtgørelsen fra 2000 tilstrækkelig hjemmel i lovgivningen? Er 3 år en rimelig ventetid, før de nye regler meldes ud? Er det en relevant undskyldning for ikke at sikre borgerne deres retsstilling, at »arbejdet er blevet nedprioriteret på grund af mere presserende opgaver i Miljøstyrelsen«? Er reglerne gældende fra bekendtgørelsens ikrafttræden og ikke først fra meddelelsen herom 3 år senere? Bør de involverede ministre og ministerier sikre, at SKATs praksis som minimum ændres fra det tidspunkt, hvor reglerne bliver ændret med den nye bekendtgørelse pr. 1. oktober 2002, og ikke, som det sker, da man er blevet opmærksom på de nye regler, den 14. december 2006? Er forløbet udtryk for, hvordan myndighed bør udøves? Bør skatteministeren eller miljøministeren, i fald der er tale om fejl i administrationen, tage initiativ til at rette den forkerte

administration og give en uforbeholden undskyldning til dem, der måtte være konkret berørt af forløbet?

Folketingets Skatteudvalg afholdt den 22. april 2009 åbent samråd med såvel skatteministeren som miljøministeren om forløbet. Ved det samråd lovede begge ministre at få udarbejdet en redegørelse fra kammeradvokaten, som skulle være færdig i begyndelse af juni måned i år. Den 15. maj 2009 oplyste skatteministeren, jf. SAU alm. del – bilag 307 (2008-09), at undersøgelsen var sat i bero, fordi

Skatteministeriet den 16. april 2009 var blevet stævnet i den konkrete sag. Skatteministeriet modtog imidlertid kopi af stævningen allerede den 20. april 2009. Skatteministeren har altså forud for samrådet den 22. april 2009 enten været eller burde have været vidende herom, men oplyste ikke Folketinget herom, hvilket giver anledning til vurdering af ansvar efter ministeransvarlighedsloven og til vurdering af arbejdsgangenes tilstrækkelighed i ministeriet. Disse forhold skal tillige inddrages i den redegørelse, der udarbejdes.

*Skriftlig fremsættelse***Nick Hækkerup (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en redegørelse om skatteministerens og miljøministerens administration.

(Beslutningsforslag nr. B 39).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.